

## 902, λογικά στα FM

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Είναι πολλοί οι κουβαντάδες με τα λεφτά των άλλων που έφριξαν από την απόφαση του ΚΚΕ να πουλήσει τη ραδιοτηλεοπτική επιχείρηση του «902». Λογικό: η κίνηση του ΚΚΕ υπογραμμίζει στην πράξη το ανεδαφικό των υποσχέσεων του ΣΥΡΙΖΑ ότι ζημιόγνοιοι οργανισμοί μπορούν να επιδοτούνται εσαεί από το κόμμα, το κράτος ή την κοινωνία. Για την ακρίβεια, η ανακοίνωση που εξέδωσε το ΚΚΕ αποτελεί το θεμελιώδες μάθημα πολιτικής οικονομίας• κάθε οικονομίας, είτε αυτή είναι καπιταλιστική είτε σοσιαλιστική είτε του πλανήτη Σείριου.

Δεν μπορεί εσαεί να ξεδύεις περισσότερα απ' όσα

βγάζεις. Κάποια στιγμή ο κόμπος φτάνει στο χτένι και όπως ορθώς επιχειρηματολόγησε το ΚΚΕ, τότε ψάχνεις να βρεις την προσφορότερη λύση στον χώρο του πραγματικού και όχι του «άλλου κόσμου», που είναι ανέφικτος.

Να συμφωνήσουμε ότι υπάρχουν παλιά γινάτια για το ΚΚΕ, για τις ανεδαφικές εξαγγελίες του περί 1.400 ευρώ κατώτατου μισθού, για τα μπλόκα της δύναμης κρούσης του (ΠΑΜΕ) σε άλλες επιχειρήσεις που προσπάθησαν να επιβιώσουν κλείνοντας δραστηριότητες και απολύοντας εργαζομένους. Κατανοητός ο σαρκασμός, αλλά πρέπει να δεχθούμε σαν αυτοκριτική την

ανακοίνωση που λέει ότι «η σημερινή οικονομική κατάσταση της Ραδιοτηλεοπτικής δεν μπορεί να εξασφαλίσει πλέον τη λειτουργία του σταθμού και την αντιμετώπιση συσσωρευμένων οικονομικών προβλημάτων. Δεν είναι σε θέση και

απαραίτητη ενίσχυση για τη λειτουργία του σταθμού. Γνωρίζουμε ότι θα υπάρξει έλλειμμα στην ενημέρωση του λαού, αλλά δεν υπήρχε άλλη εναλλακτική λύση...».

Κάπως έτσι ήταν και η ελληνική οικονομία το 2010. Μέχρι

κρατική επικορήγηση εξαιτίας της πτώσης των ποσοστών του ΚΚΕ. Τότε φυσιολογικά αρχίζει η εξέταση εναλλακτικών επί του πραγματικού: Πόσα έχουμε; Πού θα τα μοιράσουμε; Τι θα κλείσουμε; Πώς θα διαχειριστούμε την κρίση;

Εδώ πρέπει να πούμε ότι το ΚΚΕ χειρίστηκε καλύτερα την κατάσταση• δεν υπολόγισε το πολιτικό κόστος ίσως επειδή δεν είχε κι άλλη λύση. Αντιθέτως, οι κυβερνώντες στα χρόνια της κρίσης έσπεραν τα πόδια τους να αποφύγουν την απόλυση ακόμη και των επίορκων του Δημοσίου.

Ας ελπίσουμε ότι η Αριστερά εν τω συνόλω αντί να λείπει εννιάδες του στυλ «902, δεξιά

στα FM», θα διδαχθεί από το απλό μάθημα αριθμητικής που έκανε το ΚΚΕ και αποφάσισε να πουλήσει την επιχείρηση. Η μόνη σοβαρή κριτική που μπορεί να γίνει αφορά τη συχνότητα που χρησιμοποιεί ο σταθμός.

Αυτή, όπως και οι υπόλοιπες, δόθηκε δωρεάν από το κράτος για συγκεκριμένους αλλά εντελώς ασαφείς σκοπούς. Το ΚΚΕ, φυσικά, δεν μπορεί να μεταβιβάσει τη συχνότητα καθ' αυτή, αφού δεν του ανήκει, αλλά μεταβιβάζει το δικαίωμα δωρεάν χρήσης της. Αυτό έγινε πολλάκις στο παρελθόν, αλλά κάποια στιγμή η αυθαιρετοπούλη των συχνοτήτων πρέπει να ρυθμιστεί.



## Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

δεν μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της στους εργαζομένους και στα ασφαλιστικά Ταμεία...

Γνωρίζετε ότι ο σταθμός στηριζόταν πάντα οικονομικά από το ΚΚΕ. Στις σημερινές συνθήκες δεν υπάρχει η δυνατότητα να εξασφαλιστεί η

τότε, όπως η Ραδιοτηλεοπτική του ΚΚΕ επιδοτούνταν από το κόμμα, έτσι και η Ελλάδα επιδοτούσε διά των δανειακών πλείστες όσες ζημιόγνοες κρατικές επιχειρήσεις και δημόσιους οργανισμούς. Το 2010 τελείωσαν τα δανεικά για την Ελλάδα• το 2012 μειώθηκε η

## ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

### Η Τουρκία χωρίς «φίλους»

Από τη ΝΕΦΕΛΗ ΤΖΑΝΕΤΑΚΟΥ

Η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας βρίσκεται υπό πλήρη κατάρρευση. Σε αυτό το συμπέρασμα κατέληξε προ ημερών, κατά τη διάρκεια ενός δείπνου, μία ομάδα Τούρκων δημοσιογράφων. Γύρω από αυτό το τραπέζι βρέθηκε και ο Μαχίρ Ζεϊνάλοφ, δημοσιογράφος της εφημερίδας «Today's Zaman», ο οποίος περιέγραψε σε ένα άρθρο του τις προσπάθειες που κατέβαλαν οι συνδαιτυμόνες του για να καταμετρήσουν τους «φίλους» που έχουν απομείνει στην Τουρκία σήμερα στην ευρύτερη γειτονιά μας.

Ενας είπε η Σομαλία, ένας άλλος πρότεινε την Τυνησία, κανείς όμως δεν μπόρεσε να βρει μία χώρα ακόμη, έτσι για να «κλείσει» η τριάδα. Η Αγκυρα ωστόσο αρέσκει στο να χαρακτηρίζει τις γειτονικές της χώρες, συμπεριλαμβανομένου και του Ιράν, «φίλους» της, παρά τις όποιες επιμέρους διαφορές «αντίληψης» που μπορεί να προκύπτουν κατά καιρούς και που άπτονται της ασφάλειας και της ειρήνης στην περιοχή.

Ορισμένοι Τούρκοι διπλωμάτες ωστόσο, όπως σημειώνει ο Τούρκος δημοσιογράφος, έστω και δειλά δειλά, παραδέχονται και αναγνωρίζουν ότι η τουρκική εξωτερική πολιτική έχει... εξοκειλεί. Η Τουρκία, όπως δια-

πιστώνουν, δεν συνομιλεί πλέον με τη Δαμασκό και τη Βαγδάτη, διατηρεί προβληματικές σχέσεις με τον Λίβανο και το Ιράν, απέτυχε να «χτίσει» μία σταθερή σχέση με το Ισραήλ και την Αρμενία, ενώ βρίσκεται ακόμη πολύ μακριά από αυτό που θα αποκαλούσε κανείς «υγιή σχέση» με την Ελλάδα, με τη Ρωσία και με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

«Δεν φταίμε εμείς για την εξέλιξη αυτή» φέρεται να έχει κατ' επανάληψη δηλώσει ο υπουργός Εξωτερικών της χώρας, Αχμέτ Νταβούτογλου, ο οποίος υπήρξε ο εισηγητής της θεωρίας περί «μυθικών προβλημάτων» με τους γείτονες.

Σύμφωνα με τα όσα μεταφέρει ο αρθρογράφος της «To day's Zaman», ο ίδιος ο Αχμέτ Νταβούτογλου και μερίδα Τούρκων διπλωματών εκτιμούν ότι όλες οι σχέσεις της Τουρκίας με τις αραβικές χώρες θα αποκατασταθούν, αμέσως μόλις τα «καταπιεστικά καθεστώτα» απομακρυνθούν από την εξουσία.

Υπάρχει, ωστόσο, όπως επισημαίνεται, ένα μικρό πρόβλημα: μάλλον η «απομάκρυνση» αυτή παίρνει λίγο περισσότερο χρόνο από αυτόν που έχει υπολογίσει ο Τούρκος υπουργός Εξωτερικών.

## ΤΟ ΒΗΜΑ

### Οι τρεις πόλοι και οι μαύρες τρύπες

Αγραφιώτης Μιχάλης

Όσο περνάει ο καιρός διαμορφώνεται το τελικό πολιτικό τοπίο που θα καθορίσει την κατάσταση για την επόμενη πενταετία. Δημιουργούνται τρεις ισχυροί πόλοι πλέον στον πολιτικό ορίζοντα. Ο πόλος του Μνημονιακού Ευρωπαϊσμού με εκφραστής τη Νέα Δημοκρατία και το ΠαΣοΚ, που αντιμετωπίζει σοβαρό ενδεχόμενο αμφισβήτησης της πολιτικής του, ο πόλος του Αντιμνημονιακού Ευρωπαϊσμού με βασικό εκφραστή το ΣΥΡΙΖΑ, με την κατεύθυνση αυτή να έχει ενισχυθεί εντονότατα μετά τη συνέντευξη του κ. Δραγασάκη στο ΒΗΜΑ, ενώ ο τρίτος πόλος είναι της ακραία αντίδρασης και ιδεολογικής οργής που έχει κύριο εκφραστή το κόμμα της Χρυσής Αυγής.

Μέσα από αυτή την τριπλή πολιτική ζύμωση χώρο δεν έχουν πλέον η ΔΗΜΑΡ και οι ΑΝ.ΕΛ. με την πρώτη δύναμη να απορροφάται έντονα από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και λιγότερο από την πλευρά του ΠαΣοΚ, ενώ οι Ανεξάρτητοι Έλληνες να χάνουν δυνάμεις και ατελέχνη προς Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ και Χρυσή Αυγή. Μάλιστα, σε σύντομο χρονικό διάστημα θα φανεί καθαρά ότι και οι δύο δυνάμεις θα κινδυνεύσουν να βρεθούν εκτός Βουλής, ενώ ανάλογο κλίμα συσπείρωσης θα δημιουργηθεί από τη Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να ενισχύσουν τα ποσοστά τους, ενόψει εκλογικής διαδικασίας.

Τα συνεχόμενα λάθη των κ. Κουβέλη και Καμμένου συρρικνώνουν τα ποσοστά τους, αφού από τη μια οι σπασμωδικές κινήσεις του πρώτου και τα βαρίδια του δεύτερου τους οδηγούν σε μονοπάτια καταστροφής.

Παρόμοιο κίνδυνο αντιμετωπίζει και το ΠαΣοΚ που για να μην βρεθεί προ εκπλήξεων προφανώς και θα δημιουργήσει κοινό ψηφοδέλτιο με τη Νέα Δημοκρατία. Αν ο κ. Σαμαράς αναγκαστεί

στην σκληρή επιλογή λήψης περαιτέρω μέτρων από το Φθινόπωρο, τότε τα πράγματα θα δυσκολέψουν πολύ περισσότερο, με την προσφυγή στις κάλπες να είναι πιθανή και τα δύο κόμματα που συγκυβερνούν σήμερα να βρεθούν σε αποτελέσματα που δεν θα πίστευε κανείς ότι θα είχαν φτάσει.

Αν υπολογίσει κανείς το γεγονός ότι όλα τα κόμματα που ακολούθησαν πολιτικές μνημονίων σε ξένες χώρες εξαϋλώθηκαν, τότε πολύ πιθανό και η Νέα Δημοκρατία και το ΠαΣοΚ να ακολουθήσουν το δρόμο της συρρίκνωσης.

Ο τρίτος πόλος της «ακραίας αντίδρασης» που βρίσκει έκφραση στη Χρυσή Αυγή θα συνεχίσει να διογκώνεται ατάκτως, όσο συνεχίζονται τα προβλήματα στην Ελληνική κοινωνία.

Όσοι ψηφοφόροι απογοητεύτηκαν και εξοργίστηκαν από το πολιτικό σύστημα, κατευθύνονται προς τη Χρυσή Αυγή και μάλιστα, με οργανωτικές τάσεις και εκδικητικές προς τα κόμματα που μέχρι σήμερα στήριζαν. Μην απορήσει κανείς αν δει τα ποσοστά της σε δυσθεώρητα ύψη, γιατί πολύ απλά σε περιόδους κρίσεων η αντίδραση διογκώνεται.

Ο δρόμος που ακολουθεί το πολιτικό σύστημα είναι πολύ δύσκολο να αλλάξει. Η ανατροπή είναι δεδομένη και θέμα χρόνου να πραγματοποιηθεί.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και η Χρυσή Αυγή θα ενισχύονται, η Νέα Δημοκρατία και το ΠαΣοΚ θα παλέψουν πολύ για να διατηρηθούν σε αξιοπρεπή επίπεδα, ενώ η ΔΗΜΑΡ, οι ΑΝΕΛ και το ΚΚΕ θα δώσουν μεγάλη μάχη για να παραμείνουν στο τοπίο, δύσκολο βέβαια γιατί τις κρίσιμες ημέρες η συσπείρωση θα είναι σε τέτοιο βαθμό και τα κόμματα αυτά θα έχουν την τύχη του ΛΑΟΣ, του ΔΗΚΚΙ και άλλων που δεν άντεξαν στη συσπείρωση της τελευταίας στιγμής.

